

LÀNG... THÍCH ĐÙA

“Văn Lang cả làng nói khoác”, câu châm ngôn ấy như một lời giới thiệu đầy tự hào về một làng quê Việt nổi tiếng có truyền thống khôi hài, lạc quan tự ngàn đời. Người ta còn bảo, hễ dân Văn Lang (xã Văn Lương, huyện Tam Nông, Phú Thọ) nói mười chỉ nên tin một bởi người làng này từ già đến trẻ, cả nam lẫn nữ ai cũng chảy trong mình dòng máu hài hước đến tình nghịch.

Thần tích của làng kể rằng, thừa Vua Hùng thứ 18 một lần vi hành qua đây thấy phong cảnh hữu tình, đất đai màu mỡ, phi nhiêu đã lệnh cho quân thân dựng nhà, lập ấp, khai khẩn làm ăn lấy tên làng trùng với tên nước lúc ấy. Gặp thiên thời, địa lợi, khí hậu khoan hòa nên tất cả những sản vật nông nghiệp của làng đều tươi tốt, chăn gà gà to, nuôi cá cá lớn, nấu xôi xôi dẻo, ruộng nương lúa tốt bời bời... Thấy làng mình cái gì cũng nhất nên ngay từ lúc đó người dân đã nói khước đại các sản vật của mình để khoe với thiên hạ. Vậy là thành truyền thống mãi mãi về sau này, dân làng Văn Lang lấy tinh thần lạc quan là phương châm

sống, lấy tiếng cười của cả cộng đồng để xua đi những nhọc nhằn, vất vả của công việc đồng áng. Trải qua bao thăng trầm của lịch sử, phương châm sống ấy đã ăn vào máu thịt, tạo nên tính cách, trở thành đặc điểm riêng của người Văn Lang. Người làng nói khoác và cười cho quên đói nghèo, quên đau khổ và để nhân lên khát vọng sống, để cho những ai đã đến thì yên tâm mà ở lại, mà sống gắn bó với làng.

Nếu một lần về với Văn Lang, bên chén chè xanh, dưới góc đa đầu đình hay trên cánh đồng, ngoài chợ, lúc nghỉ ngơi, bất kể lúc nào chúng ta cũng có thể được nghe những câu chuyện khôi hài giải chuyện hạt thóc làng xưa kia rất to, nửa mảnh vỏ trấu to bằng cái thuyền nan, rồi chuyện xôi của làng dẻo đến mắc cả vào ngọn tre, sắn thì bỏ đến mức giắt vào cặp váy về đến nhà đã nó

bung, rau dền trong làng to như cây cổ thụ, trèo đến chạc ba đã nhìn thấy cột cờ Hà Nội, cây buồm ra quả to, nặng đến rung chết trâu, nhân thì củi dày bổ ngập dao phay...

Giữa xã hội hiện đại những câu chuyện hài hước, tiểu lâm, dí dỏm của dân làng Văn Lang được chất lọc, lưu truyền tạo nên nét văn hoá phi vật thể đặc sắc, trở thành một “điểm nhấn” khó quên trong không gian văn hóa vùng đất Tổ.

Dân làng hôm nay vẫn đang gìn giữ, phát huy truyền thống lạc quan yêu đời của mình không chỉ trong cuộc sống thường ngày mà còn qua cả những cuộc thi nói khoác cấp làng, lập hẳn một đội văn nghệ để đi biểu diễn khắp nơi nhằm giới thiệu với bạn bè về bản sắc độc đáo của một làng văn hoá. Chẳng thế mà khi khoe về những thành tích của đội văn nghệ làng, một anh cán bộ đã bảo rằng, số lượng huân, huy chương, bằng khen, giấy khen của đội văn nghệ làng đạt được có thể chất đầy cả một chiếc... xe bò!

VĂN TRƯƠNG

